

אלי דסר, העולם הזה

זאב סגל:

„זהירות משפיעה על הגשת כתבי-אישום!“

מאיר כהנא אמנם אינו מפרסם את דבר הופעותיו מעל דפי העיתונים, אבל הוא אינו מפסיק בפעילות, ואילו הרשויות מתעלמות. שאלתי את הד"ר זאב סגל, מרצה בכיר למישפטים באוניברסיטת תל-אביב, מדוע לא מיישמים את „ה-חוק נגד גזענות“.

החוק באמת קשה ליישום, הואיל וכאשר התקבל החוק, הושגה מעין פשרה, וכך נכתב בחוק שמי שאפשר להרשיע אותו הוא מי שפירסם דבר שיש עימו משום הסתה לגזענות, במטרה להסית לגזענות. כך שצריך להוכיח כאן כוונה פלילית מיוחדת, שהמטרה בפירסום היתה אכן להסית לגזענות. ולכן, מבחינה עקרונית, יש בעייה עם החוק. כאשר הוא התקבל, עמדו מישפטים, וביניהם אני, על כך שיהיה קושי ביישומו בגלל הדישה להוכחת הכוונה להסית לגזענות.

● **ומהי היוזמה החדשה של יוסף חריש?**
כפי שפורסם, החליט היועץ המישפטי לממשלה, יוסף חריש, לאכוף את החוק ולהפעילו ולהגיש כתבי-אישום נגד מאיר כהנא באשמת הסתה לגזענות. אם יוגש כתבי-אישום,

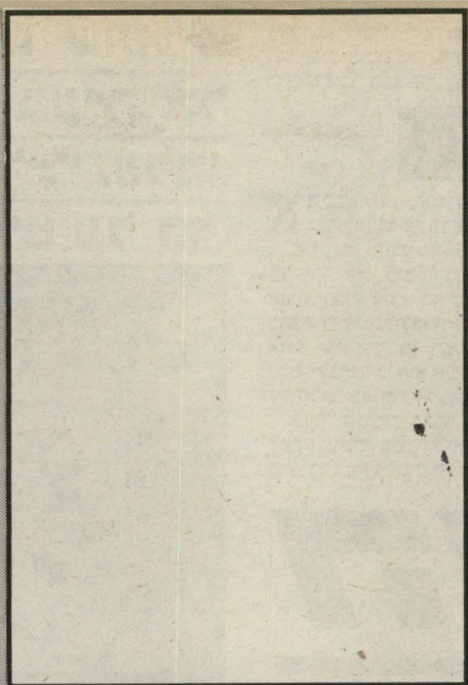
חוק

זאת תהיה הפעם הראשונה שבית-מישפט יצטרך להתמודד ולפרש את החוק.

● **איך קרה שלא נעשה דבר עד היום?**
אולי בגלל הקשיים בהוכחת הכוונה המיוחדת, ומצד שני, אאוולטיי מסויימת באכיפת החוק.

● **האם ניתן להעמיד לדין גם ח"כ שנראה, לכי אורח, שהוא אשם בהסתה לגזענות?**

כאן יש בעייה. לח"כים יש חסינות על כל מעשה שעשו, או דברים שאמרו, במילוי תפקידם או למען מילוי תפקידם. זוהי חסינות עניינית, מהותית, שאי-אפשר להסיר אותה. לכן, בשעתו, כטרם קבלת החוק בכנסת, הועלתה הצעה, שלפיה היה צריך לקבוע בחוק שעל עבירה כזאת לא תחול החסינות המהותית של הח"כים. אבל ההצעה נדחתה. עם זאת יש הנחיה מ-1980 של היועץ המישפטי, יצחק זמיר, שלפיה יש גבולות לחסינות העניינית של הח"כים, וגישתו של היועץ היתה שאם ח"כ מטיף נגד ערכי-יסוד של הרמקורטיה הישראלית, לא תחול עליו חסינות עניינית. אז אי-אפשר יהיה לומר שהוא פעל מתוקף תפקידו. להשקפה זאת יש תימוכין בפסיקת בית-המישפט העליון. (אורית זרובבל)

„אייל“:

„לא טורחים לבקש אישורים מיישרד-הביטחון!“

ליוצאי היחידות המובחרות בכלל, ולאנשי-ביטחון בפרט, יש, כך מסתבר, ביקוש רב ומוניטין בעו"לם. החל בעבודות סבלות בחברות-הובלה ניו-יורקיות, דרך עבודות אבטחה וכלה בשכירות-חרב. שאלתי יוצא מערכת-הביטחון - נקרא לו „אייל“ - על מיגוון ההצעות שמקבלים הפורשים.

ההצעות באות, בדרך כלל, מגורמים פרטיים. היו הצעות לאבטחת אישים בדרום-אמריקה, אבטחת חברות-תעופה זרות, מיתקנים. היו גם הצעות לעבוד כשכירי-חרב בדרום-אפריקה. ההצעות לא מפורטות, בדרך כלל, עד לשלב הביצוע.

● **דברים שנראו חוקיים?**
על גבול החוק. חוק שרווח הביטחון בישראל קובע של-חייל בשרות צה"ל אסור לשרת כחייל במדינה אחרת. כמי-לים פשוטות, יש איסור להיות שכירי-חרב. כל מה שמיישרד-הביטחון מאשר הוא חוקי, מה שהמישרד אינו מאשר הוא, כמוכן, לא-חוקי. אבל רבים מהעוסקים בתחום הזה לא טורחים לבקש אישורים.

● **אתה, אישית, קיבלת הצעות כאלה?**
כן. אבל רחיתי את כולן. ידוע לי על חברים שקיבלו

שכירי-חרב

הצעות, והיום הם מאבטחים אישים ומיתקנים בחו"ל או משמשים כיועצים ושכירי-חרב, בלי שום תיאום עם מישרד-הביטחון.

● **איך הפרוצדורה? איך מגיעים אליכם?**
רוב הישראלים העוסקים בתחום הם פלטי מ מערכת-הביטחון, שאחרי פרישתם המשיכו לעסוק במה שהם יודעים. רק חלק מהם עוברים בניאום עם מישרד-הביטחון. את האישור, אגב, צריך לקבל לפני שבכלל מתחילים במשאומתן עם גורם זר. מדובר גם באישור עקרוני וגם באישור ספציפי, המגדיר בדיוק איזה שרותים אפשר להעניק לאותו גורם.

● **מה דעתך על פרשת שכירי-החרב בקולומביה ביח?**
את יכולה לצטט את הקיסר הרומאי שהטיל מס על בתי-שימוש ציבוריים: „לכסף אין ריח“. אנשים לומדים לעשות עבודה מסויימת, הכסף מפתה אותם והם הולכים אחריו. אני לא רואה בזה פגם מוסרי בולט, אבל אני עצמי לא הייתי עושה את זה.

● **הרג סיטונאי לא מטריד את מנהלתך?**
כרגע שזה נוגע לסמים או להרג, וחודג מגבולות המור-סר, זה כבר הופך לפשיעה אמיתית (אורית זרובבל)

אלי דסר, העולם הזה

חגית טור:

„אילוף בעלי חיים נוגד את הטבע!“

בכתבה שפורסמה לא-מכבר טען יורי קוקלצ'וב, הליצן של קירקס מוסקוה, שאפשר לאלף גם חתולים. כלבים - מילא. אבל חתולים - זה כבר נשמע מוזר.

שאלתי את חגית טור, חתולאית מנוסה, אם זה אפשרי.

לפי רעתי, חתולים הם חיות אינסטיגנטיות, הניתנות לאילוף בסבלנות ובהתמדה. קראתי פעם על חתול סיני שאיבד את בעליו, ושהלך מרחק של מאות או אלפי קילומטר רים כדי למצוא אותו. חתולים הם מאוד אינדיבידואליים, בעלי כישרים אינדיבידואליים, ואני בטוחה שיש ביניהם הניתנים לאילוף.

● **את החתולים הפרטיים שלך היות מגרירה במאולסים, או כניתנים לאילוף?**

החתולים שלי זוכים בעיקר בחום ובאהבה. באופן עקרוני אני נגד אילוף של בעלי-חיים. מי שמאלף בעלי-חיים ומביית אותם פועל בניגוד לחוקי-הטבע, ועושה זאת מתוך רצון אגואיסטי שלו לנצל את בעלי-החיים לצרכיו שלו. על אחת

חתולים

כמה וכמה כשמדובר בצרכים ראוותניים, כמו בקירקס, שבו בעלי-החיים נתון לחץ גדול. לגבי חתול - לא הייתי חושבת על אילוף.

● **נטען שחתול הוא חיה נאמנה. מה אומר הניסיון שלך?**

אני חושבת שכן. כשהחתול שלי, מוסקוביץ, ברח למטה כדי לבצע את זממו בחתולות השכונה ונעלם לשבועיים, זיהיתי אותו בחוץ כעבור שבועיים וברגע שהוא ראה אותי הוא נצמד אלי. זה אומר שהוא פשוט הכיר אותי. חתולים הם חיות נאמנות, המסוגלות לשרד חום ואהבה. אפשר לשאוב מהם הרבה סיפוק, וכל זאת ללא אילוף.

● **אני מבינה שיש יחסים-מישפחה מיוחדים בקהילת-החתולים שלך.**

יש לי חתולה פרסית בת 4 בשם אניגיל, שהמליטה לפני שנה את מוסקוביץ הזכר ומרה הנקבה. מוסקוביץ ומרה אינם מודאגים, כנראה, מגילוי-עריות והם אחראים לשלמה, שי הוא בן חודשיים. לפיכך, מוסקוביץ הוא גם האבא של שלמה וגם הורד שלו, וכנ"ל לגבי מרה. אבל הם מאוד מאושרים. הם מתנהגים כמו מישפחה לכל דבר (אורית זרובבל)